

for. Økonomiministeriet har på et tidspunkt gjort det op til 22 mia. kr. eller noget i den stil.

De penge, der nu bliver taget i statskassen som en engangsindtægt – jeg håber, de går til afdrag på statens gæld, så er det knap så skidt – er nogle penge, som man kommer til at mangle i erhvervslivet. Og den dag, markedsrenten stiger, så kommer Folketinget til at ændre på alle de her kredittider én gang til, for ellers bryder erhvervslivet sammen.

Derfor kan vi naturligvis ikke indstille forslaget til vedtagelse.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Jeg var lige ved at tro, at Venstres ordfører, fru Mariann Fischer Boel, ville sige noget uventet.

Da fru Mariann Fischer Boel startede med at sige, at det her jo er som at se en gammel film, tænkte jeg på, om fru Mariann Fischer Boel, som – ligesom også jeg har – har deltaget i diskussioner i ret mange år, mon tænkte tilbage på dengang, hr. Anders Fogh Rasmussen var skatteminister, hvor vi jo med jævne mellemrum havde forslag med kreditaftkortninger; men det kunne jeg forstå ikke lige var den association, fru Mariann Fischer Boel havde i hovedet med den bemærkning.

Det næste var, at fru Mariann Fischer Boel henviste til regeringens meget målrettede politik i forhold til at give gode rammevilkår for erhvervslivet, som fru Mariann Fischer Boel formulerede det: Erhvervslivet har topprioritet. Ja, det er helt rigtigt, for vi er i regeringen af den opfattelse, at en af forudsætninger for, at vi kan skabe den velfærd, at vi har råd til den velfærd, at vi kan betale for den velfærd, som de fleste danskere er enige om vi fortjener, er, at vi også har et godt, dygtigt erhvervsliv, som også tjener penge. Derfor har vi den topprioritet.

Det harmonerer det her jo også meget udmærket med, for hvis nu fru Mariann Fischer Boel ser på resultaterne for erhvervslivet af den politik, som regeringen fører, og selvfølgelig det dygtige erhvervsliv, vi har, så kan vi i hvert fald konstatere, at erhvervslivet har det langt, langt bedre, end det havde under den borgerlige regering.

Det var jo dengang, konkurser på en helt anden måde hørte til dagens uorden. Det var jo dengang, man måtte reducere antallet af ansatte kraftigt. Det var jo dengang, erhvervslivets udviklingsmuligheder var langt ringere end i dag.

Jeg synes, at hr. Aage Frandsen på så glimrende vis var rundt omkring en lang række af de

initiativer, som også ligger i den finanslov, vi har aftaler om, som bliver vedtaget for 2001, og som rummer en lang række direkte og indirekte initiativer, som er fuldstændig afgørende for erhvervslivet.

Og så synes jeg, at hr. Thulesen Dahl og også hr. Kim Behnke var inde på nogle vinkler, som er vigtige her, nemlig hele rentevinklen: højkonjunktur, lavkonjunktur, og hvordan opfører vi os i forskellige situationer.

Hr. Thulesen Dahl stiller spørgsmålet: Hvad vil flertallet gøre i en lavkonjunktur, hvor vil man hente pengene? Der er mit svar, at netop det, at vi opfører os klogt i en højkonjunktur, i en periode, hvor der er rimelig god gang i hjulene, at vi ikke solder pengene op, at vi er gået fra et underskud på den finanslov, vi overtog i 1993, hvor man skønnede et underskud på 50 mia. kr., til nu massivt at betale af på gælden, gør jo, at vi også har luft til, hvis vi skulle løbe ind i lavkonjunktur, at betale regningen uden at skrive den ud og opkræve nye store skatter og afgifter, som yderligere vil uddybe lavkonjunkturen. Det er det, vi kalder modkonjunkturpolitik.

Hvis hr. Thulesen Dahl havde læst regeringsgrundlagene i de forskellige faser, så ville han vide, at det er et af vore instrumenter til at sikre, at lavkonjunkturen ikke ændres.

Når det gik så frygtelig galt i sidste del af 1980'erne og i begyndelsen af 1990'erne, så var det, fordi man ikke magtede at føre modkonjunkturpolitik. Man turde for det første ikke gribe ind, mens det gik godt, og holde Danmark på sporet, man ventede for lang tid, og derefter gennemførte man så massive stramminger i løbet af så kort tid, at vi endte nede i et dybt, sort hul rent konjunkturaktivitetsmæssigt med Danmarksrekord i arbejdsløshed stort set hver eneste måned. Det undgår vi.

Hr. Kim Behnke var inde på, at vi nu har lav markedrente, men hvad nu, hvis det bliver en høj markedrente? Jo, men det, der betyder noget for virksomhederne, for erhvervslivet, er jo, at vi sikrer den stabile økonomiske politik, som også sikrer, at vi kan holde en fast kronkurs, som også sikrer, at vi kan holde en lav rente.

Det, der virkelig er truslen imod dansk erhvervsliv, er, hvis vi mister den økonomiske balance, for så går det ud over stabiliteten, både i forhold til renteutviklingen og i forhold til kronudviklingen osv.

Hr. Flemming Hansen brugte godt nok udtrykket »at bruge erhvervslivets kredittid«. Nå